26/09/2019

Από “μηχανόβιος”, έγινε μοναχός- Διαβάστε την εκπληκτική του ιστορία

/ Ορθόδοξες Προβολές

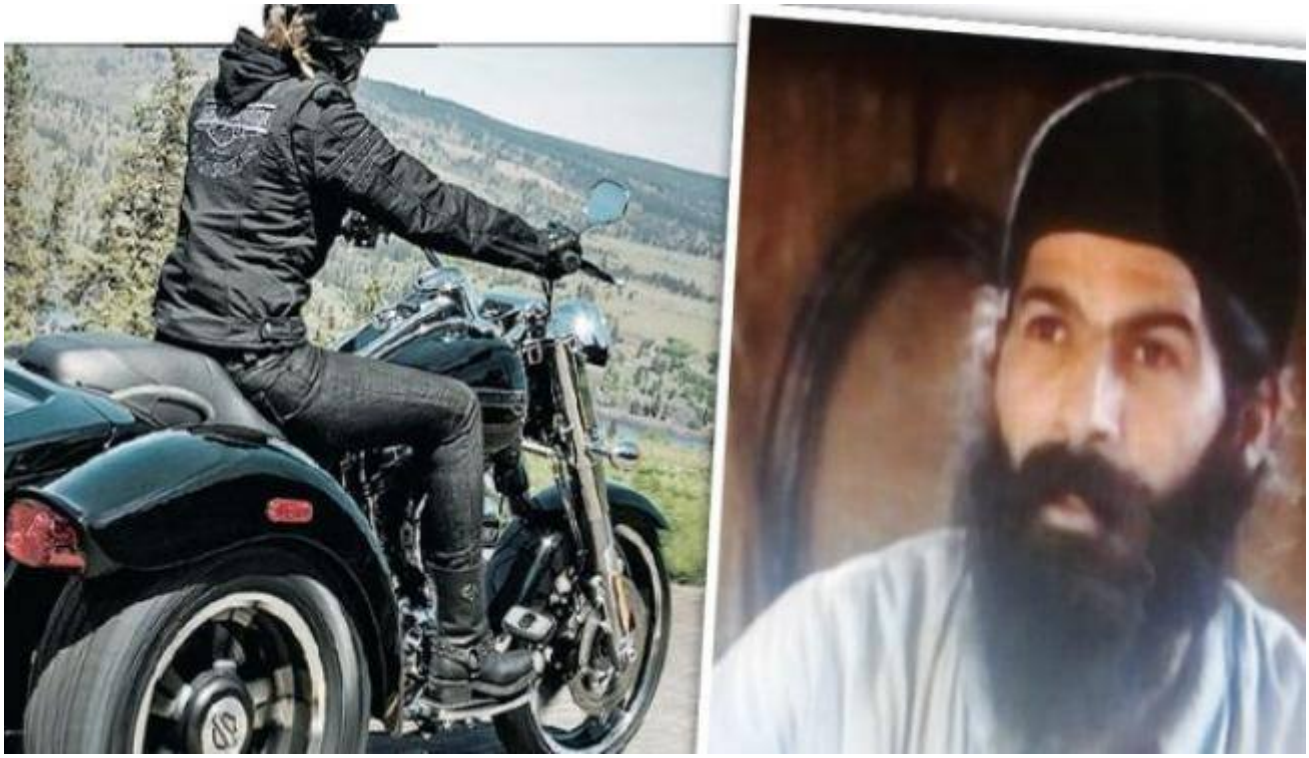

Το Μοναστήρι του Αβά Γερασίμου στέκεται αιώνες τώρα αγέρωχο, σαν ένα κάστρο στην έρημο του Ιορδάνη. Είναι μία από τις παλαιότερες μονές της Παλαιστίνης και όλου του κόσμου, καθώς χτίστηκε το 455 μ.Χ. από τον Αβά Γεράσιμο. Το μοναστήρι βρίσκεται περίπου 400 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της Μεσογείου. Εκεί η ζέστη είναι αφόρητη το καλοκαίρι και οι βροχές τον χειμώνα ελάχιστες.

Το μοναστήρι υψώνεται με μεγαλοπρέπεια. Είναι σήμερα μια όαση που διακόπτει το μονότονο και άχαρο τοπίο της απέραντης ερήμου. Σε αυτό τον ευλογημένο και ιστορικό τόπο βρίσκεται ο μοναχός Κυριακός, του οποίου η ζωή δείχνει με έναν καθοριστικό τρόπο πως εκείνα που μοιάζουν αδύνατα για τον άνθρωπο μπορούν να γίνουν δυνατά από τον Θεό. Γεννημένος στην Κύπρο, ο τότε Χριστόδουλος, όπως ήταν το όνομά του, πριν από τη μοναχική κουρά ήταν ένα παιδί που δεν είχε καμία σχέση με την Εκκλησία. Θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει πως ζούσε μια ζωή όπως χιλιάδες νέοι γύρω του, με πολλά ξενύχτια, ιδιαίτερη αγάπη για τις μηχανές μεγάλου κυβισμού, μακριά μαλλιά και σκουλαρίκια. Αυτός ήταν ο Χριστόδουλος. Η διαδρομή όμως της ζωής του έως το Μοναστήρι του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτη στην Ιεριχώ του Ισραήλ αποτελεί ακόμα μία απόδειξη ότι η πίστη είναι,

ίσως, το συγκλονιστικότερο θαύμα. Αυτά τα ίχνη της δικής του πορείας, απλής και βαθιά ανθρώπινης, αποφασίσαμε να ακολουθήσουμε.
Εντοπίσαμε τον π. Κυριακό στη Μονή του Αγίου Γερασίμου στην Ιεριχώ και δέχθηκε να μας μιλήσει για τη ζωή του. Νωρίτερα είχαμε επικοινωνήσει με τον Ηγούμενο του μοναστηριού, τον γέροντα Χρυσόστομο -ο οποίος θεωρείται ένας από τους φωτεινούς φάρους του μοναχισμού στους Αγίους Τόπους-, προκειμένου να ζητήσουμε την ευλογία του για τη συνέντευξη με τον π. Κυριακό. Εκείνος μας την έδωσε μέσα από την καρδιά του. Μας ζήτησε μόνο να γράψουμε μια φράση, όπως μας είπε χαρακτηριστικά, για τη λειψανδρία των μονών και το γεγονός ότι το σχολείο του Πατριαρχείου πλέον έχει μείνει με τέσσερα παιδιά.

Την ώρα της επικοινωνίας μας ο π. Κυριακός βρισκόταν στο μικρό εργαστήριο της μονής, εκεί όπου αφιερώνει πολύ από τον χρόνο του, κατασκευάζοντας ξύλινες εικόνες, αφού γνώριζε από πριν καλά την τέχνη του ξυλουργού. Μας μίλησε για το θαύμα της μεταστροφής του και τον Χριστόδουλο, προτού γίνει ο μοναχός Κυριακός: «Από μικρός δεν ήμουν κοντά στην Εκκλησία. Ήμουν όπως είναι όλοι οι νέοι. Διασκέδαζα, ασχολούμουν με τις μηχανές, είχα σκουλαρίκια, αλλά δεν έμπλεξα ποτέ με ναρκωτικά, δεν πήρα ποτέ αυτό τον δρόμο, που δεν έχει επιστροφή. Σήμερα είμαι 50 χρονών. Στη δική μας εποχή δείχναμε με το δάχτυλο αυτόν που παίρνει ναρκωτικά, σήμερα δείχνουν αυτόν που δεν παίρνει...» λέει με εμφανή απογοήτευση και συμπληρώνει: «Μου έλεγε η μητέρα μου να πάω στην εκκλησία και εγώ της απαντούσα ότι δεν με ενδιαφέρει η Εκκλησία. Μου έλεγε να πάω να εξομολογηθώ κι εγώ την κορόιδευα. Της έλεγα: «Τι να πάω να κάνω στους παπάδες; Εγώ θέλω να ζω όπως όλοι οι νέοι». Όμως η μητέρα μου προσευχόταν για μένα. Αργότερα κατάλαβα αυτό που λένε, πως οι προσευχές της μάνας πιάνουν τόπο. Τα μαλλιά μου ήταν μακριά για 14 χρόνια, δεν τα είχα κόψει».

«Κάποτε πήγα να εξομολογηθώ. Δεν ήξερα τι ήταν η εξομολόγηση» τονίζει και αναφέρεται στα λόγια του πνευματικού του, ο οποίος του είπε: «Καλός είσαι. Είναι οι προσευχές της μητέρας σου που σε έσωσαν». Και συνεχίζει: «Με παρότρυνε να πάω να κοινωνήσω. Όταν τελείωσε η εξομολόγηση και βγήκα από την εκκλησία, άρχισα να κλαίω. Είναι αυτό που λένε «ενεργοποίηση της θείας χάριτος». Άρχισα να πιστεύω εκείνα που έλεγε η μητέρα μου και δεν τα πίστευα. Είπα τότε ότι πρέπει να σώσω την ψυχή μου. Αυτή η αλλαγή μπορώ να πω πως έγινε αυτόματα. Πήγα κι έκοψα τα μαλλιά μου, έβγαλα τα σκουλαρίκια, έκοψα τις παλιές παρέες. Όλα αυτά έγιναν όταν ήμουν 33 χρονών. Τότε εξομολογήθηκα για πρώτη φορά. Έκανα προηγουμένως πως τα ήξερα όλα, αλλά στην ουσία δεν ήξερα τίποτα. Τώρα θα πει κάποιος: «Είναι αμαρτία που είχε μηχανή;» Όχι, αλλά ήθελα να ξεφύγω από όλα αυτά οριστικά. Οδηγούσα πολλές μηχανές, και μεγάλες και μικρές. Άρχισα από εκεί και πέρα να διαβάζω βιβλία, να εξομολογούμαι κάθε δύο εβδομάδες. Η μητέρα

μου μού είπε τότε: «Εντάξει, είπαμε να έρθεις κοντά στην Εκκλησία, αλλά όχι κι έτσι». Δεν έβγαινα πλέον από το σπίτι. Έλεγα στους φίλους μου που μου τηλεφωνούσαν ότι έχω δουλειά, έχω κάπου να πάω και, έτσι, σταδιακά διέκοψα τις επαφές μαζί τους».

Παράτησε τα πάντα στην Κύπρο και σήμερα φτιάχνει ξύλινες εικόνες
Η «επαφή» του με τον Άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη, το πρώτο ταξίδι του στην Ιεριχώ, καθώς και τα θαυμαστά γεγονότα που ακολούθησαν τη γνωριμία του με τον γέροντα Χρυσόστομο, τον Ηγούμενο της μονής, είναι συγκλονιστικά: «Άρχισα να κάνω παρέα με παιδιά της ηλικίας μου, με τα οποία είχαμε τα ίδια ενδιαφέροντα. Ασχολήθηκα με την ξυλουργική, που αγαπούσα πολύ, και έφτιαχνα εικόνες. Κάποτε πήγα σε ένα σπίτι ενός φίλου και είδα την εικόνα του Αγίου Γερασίμου, που ήταν ωραία στολισμένη. Ρώτησα τον φίλο μου τον Κωνσταντίνο: «Ποιος είναι αυτός ο Άγιος;» Κι εκείνος μου απάντησε: «Είναι ο Αγιος Γεράσιμος». Του ζήτησα να με μάθει να κάνω κι εγώ όμορφες εικόνες και δέχθηκε. Ο Κωνσταντίνος μού μίλησε για τον Άγιο Γεράσιμο και το θαύμα που έκανε στο παιδί του. Για όνομα του Θεού, είπα μέσα μου, θέλω να γνωρίσω κι εγώ αυτόν τον Άγιο. Ύστερα από λίγο καιρό ταξίδεψα στη Μονή του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτη στο Ισραήλ. Μόλις με είδε ο γέροντας Χρυσόστομος, μου είπε: «Είσαι ο Χριστόδουλος» (αυτό ήταν το κοσμικό όνομά μου). Εγώ τα έχασα και σκέφτηκα ότι, δεν μπορεί, μάλλον άκουσε κάποιον που είπε το όνομά μου. Όταν καθίσαμε στο τραπέζι του μοναστηριού -ήμασταν αρκετά άτομα-, είπε ο γέροντας: «Έχω πολλούς που θέλουν να μου πουν το πρόβλημά τους. Όποιος θέλει όμως καλό είναι να πάει στην εικόνα του Αγίου Γερασίμου στην εκκλησία και να τα πει. Αυτός κάνει τα θαύματα, ο Άγιος, αλλά και η πίστη καθενός»».

Και συνεχίζει: «Μπήκα στον ναό και προσευχήθηκα μόνος μπροστά στην εικόνα του Αγίου Γερασίμου. Δεν υπήρχε κανένας άνθρωπος μέσα στην εκκλησία. Πριν φύγουμε και επιστρέψουμε στην Κύπρο, ο γέροντας μιλούσε σε καθέναν προσωπικά. Μόλις μπήκα στο γραφείο του για πρώτη φορά, μου είπε: «Εσύ θα γίνεις μοναχός». Κοίταξα αριστερά και δεξιά, και του απάντησα: «Σ’ εμένα μιλάς;» Μου είπε: «Ναι, εσύ θα γίνεις μοναχός». Σκέφτηκα ότι αυτός λέει τα δικά του, γιατί δεν είχα σκεφτεί ποτέ να γίνω μοναχός. Ηδη είχα ανοίξει το μαγαζί μου με τα έπιπλα, και θα γινόμουν μοναχός; Δεν θα το σκεφτόμουν ποτέ. Στη συνέχεια μού ανέφερε ο γέροντας: «Τώρα σου μιλάει ο Άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης». Όσα είχα πει νωρίτερα μόνος μου στην εικόνα όπου προσευχόμουν μου τα επανέλαβε ο γέροντας. «Εσένα θέλει ο Άγιος Γεράσιμος, θα γίνεις μοναχός» μου ανέφερε ξανά».

Ο μοναχός Κυριακός προσθέτει: «Τόσο πολύ συγκλονίστηκα, που άρχισα να κλαίω. Αναρωτιόμουν πώς ξέρει ο γέροντας όσα είπα στην εικόνα του Αγίου. Βγήκα από

το γραφείο του και σκεφτόμουν ότι κάτι γίνεται εκεί μέσα... Αν και επέστρεψα στην Κύπρο, η ψυχή μου είχε μείνει στα Ιεροσόλυμα. Η μητέρα μου έλεγε ότι κάτι είχα πάθει και εγώ της απαντούσα ότι η ψυχή μου είχε μείνει εκεί. Από τότε ξαναπήγα στο μοναστήρι δυο τρεις φορές. Μάλιστα, άρχιζε και ο πόλεμος, νομίζω με το Ιράκ. Ο γέροντας ήθελε τρόφιμα και χρήματα. Βρεθήκαμε 35 άτομα που μεταφέραμε στο μοναστήρι τρόφιμα, τα οποία στη συνέχεια μοίραζαν στους φτωχούς της περιοχής. Σε εκείνο το ταξίδι είπα στον γέροντα: «Θέλω να μιλήσουμε». Κι εκείνος μου απάντησε: «Δεν έχουμε να πούμε κάτι. Όταν γίνεις μοναχός, θα μιλήσουμε»».

Και θυμάται: «Ύστερα από καιρό ήρθε ο γέροντας στην Κύπρο, για να κάνει μια ομιλία. Είπα στη μητέρα μου ότι θα την πάω να δει τον γέροντα, τον οποίο ήξερε μόνο τηλεφωνικά. Μάλιστα, θυμάμαι ότι, όταν με έπαιρνε τηλέφωνο ο γέροντας, μου έλεγε πάντα: «Ελα, Κυριακέ». Του απαντούσα: «Γέροντα, δεν είμαι ο Κυριακός, ο Χριστόδουλος είμαι». Αυτός όμως πάντα Κυριακό με καλούσε στο τηλέφωνο».

Ακόμα θυμάται την πρώτη συνάντηση του γέροντα Χρυσοστόμου με τη μητέρα του και την περίεργη συμβουλή που της είχε δώσει τότε, πολύ πριν γίνει μοναχός: «Κάτι της ψιθύρισε στο αυτί. Υστερα από τέσσερα χρόνια η μητέρα μού αποκάλυψε τι της είχε πει τότε μυστικά: «Όταν θα πάρει την απόφαση, μην τον αποκόψεις». Εννοούσε, όταν θα γίνω μοναχός, αλλά εκείνη τη στιγμή η μητέρα μου δεν είχε καταλάβει τι έλεγε ο Ηγούμενος. Χρόνια αργότερα συνειδητοποίησε το νόημα των λόγων του».

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

«Όταν κάποτε πήρα την απόφαση να γίνω μοναχός, περίμενα την Παναγιά ή τον Χριστό να εμφανιστεί και να μου δώσει την εντολή. Όμως δεν είναι έτσι» λέει ίδιος και προσθέτει: «Κάποιος μου έδωσε ένα CD, για να ακούσω κάποια πράγματα περί μοναχισμού. Άκουσα σε αυτό ότι ο Θεός σού δίνει κάποια τάλαντα για να γίνεις μοναχός. Το πρώτο είναι να μη θες να κάνεις οικογένεια. Εγώ για ένα μικρό διάστημα ήθελα να κάνω οικογένεια, αλλά στη συνέχεια εγκατέλειψα αυτή τη σκέψη. Το δεύτερο τάλαντο είναι να μη σου αρέσουν η διασκέδαση, η μόδα, το ξενύχτι. Σκέφτηκα ότι αυτά τα έκανα και τα βαρέθηκα. Επηρεάστηκα πολύ και από το Ευαγγέλιο, που σε κάποιο σημείο αναφέρει: «Να αφήσεις την περιουσία σου και να ακολουθήσεις τον Κύριο, και ο μισθός που θα σου δοθεί θα είναι εκατονταπλάσιος». Επηρεάστηκα και από ένα βιβλίο το οποίο ανέφερε: «Να πάρεις όλες τις λίμνες του κόσμου και τα νερά, και να τα βάλεις σε έναν χώρο όπου δεν θα εξατμίζονται, και να έρχεται ένα πουλί κάθε 100 χρόνια, να πίνει μια σταγόνα, το νερό αυτό θα σωθεί κάποτε, η αιώνια ζωή όμως δεν θα τελειώσει ποτέ»».

ΠΕΙΤΕ ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Ο μοναχός Κυριακός δίνει μια συμβουλή στους νέους: «Θα τους έλεγα να προσέχουν τα ναρκωτικά. Είναι ένας δρόμος χωρίς επιστροφή. Κάποτε, φέραμε εδώ κάποιους ανθρώπους, για να τους βοηθήσουμε. Λίγοι κατάφεραν να το ξεπεράσουν. Ούτε από περιέργεια να δοκιμάσουν. Με τα ναρκωτικά φτιάχνουν έναν ψεύτικο κόσμο, αλλά δεν σκέφτονται ότι ο αληθινός μπορεί να τους δώσει τόσες χαρές. Θα τους έλεγα να εξομολογούνται και να κοινωνούν, να έχουν έναν καλό πνευματικό. Τώρα, θα μου πεις, ένας νέος που διαβάζει αυτά τα λόγια πώς να τα καταλάβει; Θα τα καταλάβει μόλις αργότερα βρεθεί στο αδιέξοδο».

«Πήρα την ευχή της μητέρας μου. Ανησυχούσε στην αρχή, ενώ τώρα λέει ότι θα ήθελε και τα τρία παιδιά της μοναχούς. Δίπλα μου την έχω!»

Ο π. Κυριακός μοιράστηκε μαζί μας τη στιγμή που ανακοίνωσε στη μητέρα του την απόφασή του να γίνει μοναχός «Το πρόβλημα από εκεί και πέρα ήταν πώς θα πω στη μητέρα μου αυτή την απόφασή μου. Μια μέρα της ανακοίνωσα πολύ απλά ότι θα γίνω μοναχός. Εκείνη με ρώτησε: «Και πού θα πας;» Της απάντησα ότι θα πάω στη Μονή του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου στην Ιεριχώ, στο Ισραήλ. Όπως όλοι οι γονείς, έτσι κι εκείνη επιθυμούσε να κάνω οικογένεια: «Έκανες τόσο κόπο με τη δουλειά σου, άνοιξες μαγαζί, θα τα αφήσεις όλα τώρα; Κι αν δεν πετύχεις;» με ρώτησε προβληματισμένη. Αποκρίθηκα πως μόνο και μόνο από εγωισμό θα γίνω μοναχός, στον κόσμο δεν θα ερχόμουν ξανά. Θα πει κάποιος, από εγωισμό μοναχός; Κι όμως υπάρχουν ο καλός και ο κακός εγωισμός. Έπειτα από αυτά δήλωσε: «Δική σου η απόφαση, κάνε ό,τι θέλεις». Μου έδωσε την ευχή της. Μοναχοί που δεν έχουν την ευχή από τη μητέρα τους δεν αναπαύονται. Αν τη ρωτήσεις τώρα, θα σου απαντήσει ότι έχει τρία παιδιά και θα τα ήθελε όλα μοναχούς! Τώρα που σας μιλώ, βρίσκεται δίπλα μου. Ήρθε για λίγες ημέρες και θα μείνει έως το Πάσχα».

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Ο π. Κυριακός αναφέρεται στη μοναδική στιγμή που δέχθηκε την επίθεση του πειρασμού να εγκαταλείψει τη μονή. Είχε σχέση με την αδυναμία του στις μηχανές. «Θα μου πεις, τόσα χρόνια εκεί, δεν είχες ποτέ τον πειρασμό να φύγεις; Μόνο μία φορά, όταν μου μπήκαν λογισμοί τη στιγμή που είδα κάποιους με μηχανές να έρχονται στο μοναστήρι. Τέτοια ήταν η αγάπη μου για τις μηχανές. Έκαναν περιοδεία στο Ισραήλ και, όταν τις άκουσα, είπα: «Τι είναι αυτές, μέλισσες;» Όταν τις είδα, θυμήθηκα τα παλιά. Το είπα στον γέροντα και με συμβούλευσε να πάω στο δωμάτιό μου, να προσευχηθώ, και θα μου περάσει. Τόσο απλά μού πέρασε, όπως ήρθε. Ο πειρασμός θέλει να σε βγάλει έξω από το μοναστήρι. Δεν θέλει ο διάβολος να πάρει 1.000 κοσμικούς αλλά έναν μοναχό. Τώρα πλέον είμαι εδώ 13 χρόνια. Έχουν περάσει τόσα χρόνια και νομίζω ότι ήρθα χθες».

Ο ΞΥΛΟΥΡΓΟΣ

Αναφερόμενος στην προσπάθεια του γέροντα Χρυσοστόμου τα τελευταία χρόνια να κάνει το μοναστήρι και πάλι επισκέψιμο, λέει: «Το μοναστήρι εδώ είναι προσκύνημα. Είμαστε τώρα πέντε μοναχοί. Ο ένας θα φύγει, θα γίνει διάκος στη Βηθλεέμ. Ο γέροντας βρίσκεται εδώ 45 χρόνια. Όταν ήρθε στην περιοχή, δεν είχε ούτε νερό να πιει ούτε φαγητό να φάει, τίποτα. Κάποιοι προσκυνητές που περνούσαν για το Σινά σταματούσαν με τα λεωφορεία και πήγαινε να τους πουλήσει μαγκούρες, για να έχει ένα πιάτο φαγητό. Πέρασε τόσο πολλά. Εγώ δεν έκανα την άσκηση που έκανε πριν ο γέροντας. Βρήκα καλά τα πράγματα εδώ».

Ο ίδιος τονίζει: «Τώρα το μοναστήρι έχει γίνει ένας παράδεισος. Με τη βοήθεια του Θεού και του κόσμου έχουν γίνει αυτά. Μαθαίνω, γιατί δεν τα λέει όλα ο γέροντας, ότι με τη βοήθεια του μοναστηριού σπουδάζουν φτωχοί άνθρωποι στην Ελλάδα, την Κύπρο, ενώ δίδεται και βοήθεια σε ανθρώπους εδώ, στην Ιεριχώ. Είναι το μόνο μοναστήρι που δεν έχει περίφραξη, γιατί μας αγαπούν. Αν έχουμε να δώσουμε κάτι, θα το δώσουμε σε κάθε άνθρωπο, χωρίς να μας ενδιαφέρει αν είναι μουσουλμάνος ή οτιδήποτε άλλο. Με την αγάπη του ο γέροντας έκανε και τους μουσουλμάνους να τον αγαπούν».

Αναφερόμενος στη δική του διακονία ως ξυλουργού και τεχνίτη των εικόνων στο μοναστήρι, λέει: «Ασχολούμαι με τις εικόνες. Έχω και ανθρώπους που με βοηθούν στην κατασκευή, αλλά κάποια πράγματα πρέπει να περάσουν από το χέρι μου. Όλοι οι προσκυνητές θέλουν να πάρουν μια εικόνα του Αγίου Γερασίμου. Μάλιστα, κάνουμε εικόνες και για άλλα μοναστήρια και τις δίνουμε φθηνά, για να βγάζουν και αυτοί μια ευλογία. Εμείς με τα χρήματα που αφήνουν οι προσκυνητές για τις εικόνες βοηθούμε και τους μουσουλμάνους εδώ».

«Είναι μεγάλη ευλογία να βγαίνουν εφημερίδες όπως η «Ορθόδοξη Αλήθεια»»
Ολοκληρώνοντας, ο π. Κυριακός ευχήθηκε κάθε καλό στην προσπάθεια της «Ορθόδοξης Αλήθειας» και περιέγραψε ένα περιστατικό με κάποιον θεολόγο που διαφώνησε με την ύψωση της ελληνικής σημαίας στο μοναστήρι. «Όταν βγαίνουν εφημερίδες που μιλούν για την Ορθοδοξία, όπως η «Ορθόδοξη Αλήθεια», είναι μεγάλη ευλογία για όλους» αναφέρει και προσθέτει: «Όταν δεις τι γράφουν οι άλλες, οι κοσμικές εφημερίδες, και τις ειδήσεις που έχουν, λέω: «Ευχαριστώ, Θεέ μου, που με έκανες μοναχό»».

Μάλιστα, αναφέρθηκε και στο θέμα των Θρησκευτικών: «Μαθαίνω τελευταία ότι γίνονται και στην Ελλάδα προσπάθειες, ώστε να αφαιρεθούν τα Θρησκευτικά από τα σχολεία. Θέλουν, λέει, κάποιοι να κατεβάσουν τις εικόνες, άλλοι ψιθυρίζουν να βγει ο σταυρός από τη σημαία… Είναι πράγματα αυτά; Πώς πας να ξεριζώσεις την ψυχή του Ελληνισμού; Ποιος σου δίνει τέτοιο δικαίωμα;». Και καταλήγει: «Είχαν έρθει εδώ πριν από λίγο καιρό κάποιοι θεολόγοι. Μου λέει ένας: «Αίσχος! Τι είναι αυτά; Βάλατε εδώ την ελληνική σημαία;» Τον πήρα λίγο πιο πέρα και του είπα: «Βλέπεις αυτές τις σημαίες, την ελληνική και του Πατριαρχείου; Γι’ αυτές καθόμαστε εδώ, γι’ αυτές και για την πίστη μας στον Θεό. Αλήθεια, σε έχει βρίσει ποτέ μοναχός;» «Όχι» μου απάντησε. «Φύγε, λοιπόν», του είπα, «για να μη γίνει για πρώτη φορά»».

Του Κώστα Παππά από την Εφημερίδα Ορθόδοξη Αλήθεια